

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 8. De energumeno sanato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIO VIII.
DE ENERGV MENO
SANATO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Christo è monte descendenti (omnibus stupentibus) oblatuſ est à miſero patre filiuſ lunaticuſ vt eum ſanaret. *Mat. 17. Marc. 7. Luc. 9.*
- II. Chriſtuſ monenſ patrem vt credat, præcepit Spiritui malo, vt exiret, nec ampliuſ rediret.
- III. Diſcipuliſ roganſibuſ cur ipſi eiſcere eum nequiuſſent, Reſpõdit 1. ob defectum fidei. 2. quia tale genus non eiſcitur niſi in oratione & ieiunio.

FIGVRA.

Dauid ſono ſuæ Cytharæ eiſciebat ſpiritum malignum à quo obſidebatur Rex Saul. *1. Reg. 16*

PROPHETIÆ.

Dicit Dominuſ exercituum, diſperdam nomina idolorum, & ſpiritum immundum auferam de terra. *Zach. 13*

DOCUMENTA.

1. **C**hristus post transfigurationem suam descendit ex monte, & contulit se ad turbas à quibus expectabatur. Quare voluit instruere Pralatos & religiosos, aliasque personas spirituales, vt postquam transfigurati fuerint in se per orationes, contemplationisque exercitia, non obliuiscantur redire ad pascendas animas sibi commissas, exercendaq; misericordiae officia erga proximos secundum rationem vitae aeternae.
2. Christus post tantam gloriam suae transfigurationis, tamque eximium aeterni Patris testimonium, non dedignatus est iterum conuersari cum suis rudibus discipulis, & paupere ac simplici turba, atque etiam cum infirmis & energumenis curationis causa isthuc adductis. Haud secus verbi Dei praedicatorum etiam si excellant donis naturae & gratiae, non vereri debent se dimittere ad informandos homines rudes & pauperes, imò & peccatores; ac quotquot infirmi sunt spiritu. Omnes enim animae rationali praediti sunt, & omnes vult Dominus saluari.
3. Satis erat Patri energumeni, petere à Christo liberationem, nec opus erat, addere, discipulos non potuisse eum liberare: aut potius omnem culpam conferre debebat in se & modicam suam fidem, quam in discipulos Domini. Sic hodie multi ad rem optatam obtinendam, ne illis lapsus vel erratum aliquod obijciatur, in alios culpam conijcere conantur, & excusando seipsos, accusant alios.
4. Etsi incredulitas Patris energumeni magnam causam dederit, cur discipuli daemone pellere.

pellere non potuerint, tamen Christus non reprehendit nominatum eius incredulitatem, sed generatim tantum, ad instituendos conuersionatores, ne publicè reprehendant particulares personas, sed vitia tantum generatim carpant, singulisque relinquant, ut quod eos tangit sibi accommodent.

5. Energumeno hoc ad Christum adducto, spiritus coepit eum conturbare, ad terram affligere, & deterius tractare quam antè. Homo non solet tentationibus agitari; quando vitam solutam ducit secundum voluntatem dæmonis: sed dum conatur se abducere ab eius imperio, & redire ad Christum per vitam piam & sanctam, tunc dæmon, ne præda labatur è manibus, omnibus artibus utitur, ad eum retinendum, varias tentationes ei inmittendo, uti benè monuit Sapiens illis verbis.

Fili accedens ad seruitutem Dei, sta in iusti. Eccl. 2.

via & timore, & prepara animam tuam ad tentationem.

6. Primo dæmon miserum hunc adolescentem deiecit in terram, deinde vero varijs modis afflixit. Hoc præcipuum officium & studiū est dæmonis, efficere, ut homo per peccatum etiam vnicum prolabatur in terram, nam semel prolapsus deinde facile in alia atque alia detruditur & præcipitatur.

7. Christus perfectam sanitatem huic iuueni redditurus, mandauit dæmoni non solum ut exiret, sed etiam ne rediret. Unde liquet peccatorem bonam & veram pœnitentiam egisse, quando non solum deserit peccatum, sed etiam in idem non relabatur, nec alia noua committit, sicut contra, qui post confessionem peractam continuo redeunt ad vomitum, manifeste indicant confessionem vel contritionem.

tionem suam fuisse imperfectam, hoc est, non habuisse firmum & constans propositum, quod requiritur, emendanda vita.

8. Iesus post expugnatum dæmonem, manum iuuenis apprehendit, eumque eleuauit & in pedes erexit: vt intelligeret peccator, in potestate sua quidem esse labi & peccare, sed non eleuari & surgere à peccato, si absit diuinæ gratiæ auxilium: deinde vt disceret, postquam peccatum euomuit, non deb. re se componere ad sedendum, aut manibus complicatis remanere, sed potius erigere se in pedes, & in bonis & sanctis operibus exercere.

9. Christus noluit suos discipulos reprehendere in præsentia populi, sed tantum priuatim, cum soli versarentur in domo: erant enim futuri aliorum Magistri, & ideo non conueniebat, vt populo constarent eorum imperfectiones. Quare indicare voluit admonitiones & correctiones omnes faciendas opportuno tempore, & loco: personasque publicas non esse reprehendendas publicè, sed priuatim & secreto.

10. Dixit Christus genus illud dæmonum, à quibus adolescens ille erat tanto tempore obsessus, non potuisse eiici, nisi oratione & ieiunio. Procuret ergo peccator, dum iuuenis est, & peccatum recens, subito cum vero dolore & confessione eum eiicere: si enim praua longi temporis consuetudine fuerit eum in anima sua inueterascere non poterit tam faciliè expelli; nam ad exuendos habitus inueteratos non quauis media & remedia sufficiunt, sed opus est adhibere crebras preces, ieiunia, aliasque corporis asperitates.

MEDI-